

DOMOV PRO SENIORY

Zámecká 57, 664 52 Sokolnice

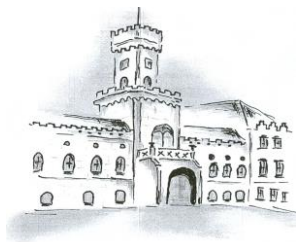
Zámecký zpravodaj

Časopis Domova pro seniory Sokolnice

IX. ročník 11. číslo listopad 2019

Informace z domova

Milí klienti,

vážení spolupracovníci,

dovolte mi, abych Vás, Vaše rodinné příslušníky a zaměstnance jménem ředitele Domova pro seniory Sokolnice, p.o. MVDr. Petra Nováčka pozvala na naši integrační společenskou akci, která se koná v rámci letošní oslavy 214. výročí Bitvy u Slavkova.

V neděli 1.12.2019 od 10:00 do 12:00 v prostorách našeho domova proběhne ukázka „Bitvy v zámeckém parku – Sokolnice 1805“. Po ukázce bude následovat pietní akt u památníku všech obětí válek před zámkem u sýpky.

Pro návštěvníky je připravena komentovaná ukázka bitvy jezdeckta a vojáků, ukázka uniforem a ležení napoleonských vojáků.

Občerstvení zajištěno.

Mgr. Eva Stiborová, vedoucí aktivizačního oddělení

Sociálně-právní okénko

Duševní nemoc – je nemoc projevující se poruchami prožívání a mezilidských vztahů. Toto označení je mnoha autory užíváno jako synonymum výrazu duševní porucha. Hlavními skupinami duševních nemocí jsou psychózy, poruchy nálady, poruchy osobnosti, organicky podmíněné poruchy a úzkostné poruchy.

Hmotná nouze – je takový stav nouze, kdy příjem posuzované osoby po odečtení nákladů na bydlení nedosahuje částky živobytí. Zároveň si tento člověk nemůže zvýšit příjem vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním, zejména vlastní prací nebo využitím majetku.

Práce s životním příběhem – je souhrnný název pro různé způsoby vytváření a využívání životopisů klientů. Jejím hlavním smyslem je nalézt v klientově životním příběhu vodítka pro poskytování přiměřené pomoci. Práce s životopisem může napomáhat budování klientovy identity, zlepšit jeho sebehodnocení, umožňovat zpracování minulých traumat.

Rehabilitace – jsou komplexní postupy odstraňující nebo zmírňující následky postižení. Cílem rehabilitace je dosáhnout stavu, kdy postižený člověk může plně rozvíjet všechny své schopnosti.

MVDr. Petr Nováček, ředitel domova

Ohlédnutí za říjnem

Co se událo v měsíci říjnu na I. A oddělení?

V říjnu jsme se i nadále vzdělávali. Z kraje měsíce nám přišel přednášet pan Karnet. Jeho tématem byla česká hudební scéna 70. a 80. let. Každý čtvrtek naši klienti navštěvovali univerzitu třetího věku. Na konci října klienti úspěšně promovali na Univerzitě třetího věku a na poslední lekci převzali diplomy a užili si i promoční hostinu. Kromě vzdělání jsme měli čas i na zábavu. A tak jsme si zatancovali a zazpívali s Blondáky.

Na oddělení se nic nemění. Někteří klienti už se ptají, kdy začneme péct cukroví. A tak pomalu plánujeme, co upečeme. A už se nám sbíhají sliny.

Naděžda Krošláková, DiS.- I.A oddělení

Co se událo v měsíci říjnu na I.B oddělení?

Měsíc říjen nám začal dávat najevo, že se neúprosně blíží zima. Počasí začalo být studené a deštivé, ale naše klientky si tím nedaly zkazit dobrou náladu. Věnovaly jsme se hraní deskových her a četli jsme si z naší oblíbené knihy. Začátkem října se stala velmi smutná událost, na vždy nás opustil všemi milovaný zpěvák, pan Karel Gott. Na jeho památku nám přišel pan Karet udělat přednášku o jeho životě. Všichni jsme se touto příležitostí s ním rozloučili.

Také nás přišli svým zpěvem potěšit a probrat z podzimního usínání otničtí Blondáci. Jako vždy to bylo úžasné 😊.

Ivana Dvořáková, DiS. – I.B oddělení

Co se událo v měsíci říjnu na II.C oddělení?

V říjnu nás překvapila zpráva o úmrtí Karla Gotta. Vyslechli jsme si přednášku pana Karneta o tomto zpěvákovi. V měsíci říjnu někteří klienti pilně navštěvovali Universitu třetího věku o krajích Francie, kterou ukončili promocí s kávou, chlebíčkem a zákuskem. Druzí zase ostošest luštili křížovky do Křížovkářské ligy. Počasí bylo na tohle roční období poměrně teplé, a tak někteří chodili na procházky do parku a na nádvoří. Pozorovali proměnu zahrady a tvořili z listů.

Navštívili nás „Blondáci“, prošli zámek s písničkami a potom pokračovali programem v jídelně. Hrajeme stolní hry, těšíme se na čtení na pokračování, mši svatou, zooterapii, zpívánky i Biblické příběhy, povídáme si. A těšíme se, co nám přinese měsíc listopad.

Helena Procházková - II.C oddělení

Nabídka aktivit v listopadu

I.A oddělení

Denně – aktivizace imobilních klientů

Středa 6.11. Hrajeme “Člověče, nezlob se“

Úterý 12.11. Bingo

Úterý 19.11. Sportujeme a hrajeme melky

Úterý 26.11. Pohybové aktivity

I.B oddělení

Denně – aktivizace imobilních klientů, doprovod klientů k lékaři

Úterý 5.11. Promítání filmu na přání

Čtvrtek 14.11. Společenské hry – Člověče, nezlob se

Čtvrtek 28.11. Tvoříme adventní dekorace

II.C oddělení

Denně – aktivizace imobilních klientů

Pondělí 4.11. „Vzpomínky na ty, co nás předešli....“

Úterý 5.11. Procvičování jemné motoriky

Čtvrtek 14.11. „Člověče, nezlob se“

Úterý 18.11. Povídání o 17. listopadu 1989

Úterý 26.11. Adventní tvoření

Nabídka celodomovních aktivit v listopadu

Pátek 1.11. **ZPÍVÁNKY** *od 10:00 hodin na I.A oddělení*

Pondělí 4.11. **BIBLICKÉ PŘÍBĚHY** *od 10:00 hodin na II.C oddělení*

Pondělí 4.11. **PRODEJ OBLEČENÍ** *od 9:00 hodin v kantýně*

Úterý 5.11. **ZOOTERAPIE** *od 10:00 hodin na odděleních*

Středa 6.11. **MŠE SVATÁ** *od 10:00 hodin v zámecké kapli*

Středa 6.11. **„CHRLICKÝ SLAVÍK“ – PĚVECKÁ SOUTĚŽ
V CENTRU SOCIÁLNÍCH PRO NEVIDOMÉ SLUŽEB
V BRNĚ-CHRLICÍCH**
odjezd v 8:30 hodin od vrátnice

Pátek 8.11. **ZPÍVÁNKY** *od 10:00 hodin na I.A oddělení*

- Středa 13.11. DEN LASKAVOSTI-NÁVŠTĚVA VYSTOUPENÍ
DĚTÍ Z MŠ LOVČIČKY**
od 10:00 hodin na I.A oddělení
- Pátek 15.11. ZPÍVÁNKY**
od 10:00 hodin na I.A oddělení
- Pondělí 18.11. BIBLICKÉ PŘÍBĚHY**
od 10:00 hodin na II.C oddělení
- Úterý 19.11. ZOOTHERAPIE**
od 10:00 hodin na odděleních
- Středa 20.11. PRODEJ ZAHRANIČNÍCH POTRAVIN**
od 9:00 hodin ve společenské místnosti
- Čtvrtek 21.11. WORKSHOP AKTIVIZAČNÍCH PRACOVNIC
DOMOVŮ PRO SENIORY JMK**
od 10:00 hodin ve společenské místnosti
- Pátek 22.11. ZPÍVÁNKY**
od 10:00 hodin na I.A oddělení
- Čtvrtek 28.11. KŘÍŽOVKÁŘSKÁ LIGA-ZAKONČENÍ**
od 10:00 hodin na odděleních
- Pátek 30.11. ZPÍVÁNKY**
od 10:00 hodin na I.A oddělení
- Pátek 30.11. VOJENSKÉ LEŽENÍ NAPOLEONSKÝCH VOJÁKŮ -
KANTÝNA
SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST
HORNÍ LOUKA U BÍLÉHO DOMU**

Klienti budou včas upozorněni, pokud dojde ke změně termínu nebo aktivity z organizačních důvodů.

V měsíci listopadu slaví své narozeniny

Bartáková Libuše

Kučerová Rozálie

Regentík Lubomír

Sedláková Eva

Stojanová Jarmila

Svobodová Miroslava

Tužáčková Anna

Valachová Marie

Ing. Voráč Miroslav

Vrána Antonín

Vykoukal Pavel

Žbáňková Anna

Naši zaměstnanci

Bajerová Sylva

Harvánek Vladimír

Herberková Janka

Mgr. Michaela Králová

Sekanina František

Suchomelová Iveta

Blahopřejeme!

Hrajeme si se slovíčky

Doplňte křestní jméno herce:

Nezval, Skopeček, Menšík, Baarová, Vítová, Ferbasová, Haas,
Pucholt, Růžičková, Hrzán, Kodet, Pivec, Brzobohatý, Brzková,
Šafránková, Ráž, Neumann, Somr, Kopecký.

Z knihy Jitky Suché pro Vás vybrala

Helena Procházková
pracovnice II.C oddělení

Den seniorů v domově pro seniory

Také v našem domově jsme se připojili k oslavám Mezinárodního dne seniorů. Ačkoliv se svátek slaví na počátku měsíce, my jsme jej oslavili v úterý 22. října odpoledne vystoupením otnických Bloňďáků.

Naši senioři pomáhali dopoledne s přípravami jednohubek a dalšího občerstvení a těšili se na odpoledne. Už od půl druhé procházeli zpěváci celý domov, aby zahráli těm klientům, kteří jsou upoutáni na lůžko a vystoupení v jídelně se ze zdravotních důvodů nemohou účastnit. A také proto, aby na pěkné písničky pozvali všechny ostatní.

Ani letos to nemohlo být jinak, takže jsme prostřednictvím naší věrné spolupracovnice paní Mirky Míkové, pozvali také sokolnické seniorky a seniory. Byli jsme mile překvapeni, že se tentokrát dostavili i pánové. Moc nás to potěšilo. Podle jejich slov se jim akce moc líbila. I my se na ně už těšíme a prostřednictvím tohoto článku zveme i další sokolnické seniory na Mikulášskou besídku, která se bude konat v pátek 6. 12. 2019 od 13,30 hodin v jídelně Domova pro seniory Sokolnice.

Čekají na Vás veselé soutěže, od 15,00 hodin vystoupení dětského folklorního souboru JAMÝREK a kdo ví, možná přijde i MIKULÁŠ.

Mgr. Eva Stiborová, vedoucí aktivizačního oddělení

Když osamělí senioři nemluví

Promluví jen s prodavačkou v obchodě nebo pozdraví sousedy. Single život má řadu specifických stránek a jednou z nich je to, že člověk nemá s kým mluvit.

Šestašedesátiletá Ilona se moc těšila do penze. Jenže v rok, kdy do ní nastoupila, jí zemřel manžel. Dvojitá velká životní změna si u ní samozřejmě vyžádala hodně úsilí, aby to všechno nějak ve zdraví zvládla.

„Když jsem se zhruba po roce smířila s tím, že zbytek života strávím sama, uvědomila jsem si, že to obnáší například to, že celé dny s nikým nepromluví. Já, která jsem celý život dělala sekretářku ve vedení velkého podniku, takže jsem celé dny zvedala telefony, vyřizovala všechno možné, přijímala návštěvy, žertovala s lidmi, kteří na sekretariát přicházeli. Komunikace byla mou hlavní pracovní náplní a myslím, že mi velmi dobře šla,“ vypráví.

Její dcera žije v Německu, jednou týdně jí telefonuje, často jsou v mailovém spojení. „Blízké kamarádky nemám, žili jsme s manželem dost uzavřeně. Byli jsme typ páru, který si stačí sám se sebou a nepotřebuje společnost. Takže teď jsem sama. Jsem ráda sama doma, ráda si čtu, ráda sleduju televizi. Tento způsob života mi až tak nevadí, ale občas si uvědomím, že veškerá moje komunikace za týden spočívala v krátkém telefonátu s dcerou, v pozdravu prodavačky v

krámu u nás na sídlišti a nanejvýš v dalším pozdravu sousedce, pokud jsme se náhodou potkaly, což se moc neděje, protože náš velký panelák je dost anonymní prostředí. Někdy si říkám, že za pár let možná přestanu umět mluvit,“ říká.

Podobné pocity má řada vdov, vdovců, rozvedených lidí vyššího věku, kteří už nepracují a většinu času tráví sami. Jejich komunikace s okolím je značně omezená. Někomu to nepřipadá divné, někdo nad tím přemýšlí. „Tuhle jsem se přistihl, že mluvím s kocourem, který se u mě objevil na zahradě. Zřejmě si myslel, že jsem bláznivý, tak už nikdy více nezavítal,“ říká třiasedmdesátiletý Stanislav a vypráví dál: „Žiju v domku se zahradou na konci cesty za městem, takže se běžně stává, že s nikým i dva týdny nepromluví. Nakupovat jezdím do supermarketu, tam si nepokecám ani s prodavačkou. Nejbližší susedé jsou mladí lidé, kteří celý den tráví v práci, takže se o víkendech jen tak lehce pozdravíme, když se náhodou potkáme u společných popelnic. Jediný blízký kamarád mi zemřel. Jsem rozvedený už přes dvacet let, celou tu dobu žiju sám. Často jsem na internetu, rád si čtu, ale komunikace tváří v tvář v mém životě v podstatě neexistuje. Dcera říká, že jsem morous, který se straní lidí. Rád bych si občas s někým popovídal, ale kde a s kým? Dcera žije na opačném konci republiky, tak si jen občas zavoláme. A já nejsem typ, který by chodil do kroužků nebo na organizované akce pro seniory jen proto, aby nebyl sám. A tak prostě mlčím.“

Lidé, kteří nám povídali o svém mlčení, nejsou výjimeční. Rozdíly jsou v tom, jak kdo své mlčení způsobené samotou snáší.

Mlčení není zdravé

„Lidé jsou od přírody sociální tvorové a pokud se někdo dostane do situace, že dlouhodobě nemá s kým mluvit, není to přirozené, tudíž ani zdraví prospěšné,“ říká poradkyně v oblasti osobního rozvoje Markéta Tichá. „Právě lidé ve vyšším věku nesou samotu hůře, protože si uvědomují ty změny. Byli zvyklí chodit do práce, komunikovat, být v kontaktu s dalšími lidmi. Najednou o možnost sociální interakce přišli,“ doplňuje.

Psychologové používají termíny situační osamělost a chronická osamělost. Situační je ta, kdy se vypořádáváme s něčím odchodem, s něčí smrtí. Typický příklad: Rozvod a člověk najednou žije jiný život. Přijde domů, s nikým se nehádá, s nikým nemluví. Ale má práci, hledá si jiného partnera, je ve věku, kdy ví, že ho ještě něco v životě čeká. Chronická osamělost je mnohem těžší věc. Prožívají ji lidé vyššího věku, kteří žijí sami dlouhodobě. Vědí, že jejich děti jsou daleko a nemají na ně čas nebo že na ně prostě kašlou. Nebo děti nemají. Nemají přátele. Buďto si v životě přátelství nehledali nebo jim, vzhledem k vysokému věku, už přátelé zemřeli. Jejich život je jednotvárný, bez sociálních kontaktů, bez vzrušení, bez plánování, co bude další den. Průvodním jevem chronické osamělosti je, že lidé nemají s kým mluvit. Když nad tím zapřemýšlejí, často zjistí, že třeba týden nevyslovili ani hlásku.

Půl milionu singl seniorů.

„Čím je člověk starší, tím více lpí na rodině, na kontaktech s ní. Pro seniory ve věku nad osmdesát let je dokonce rodina a dobré vztahy s ní na prvním místě. Uvádějí, že možnost stýkat se s rodinou je pro ně důležitější než to, kolik mají peněz nebo jakou mají možnost sami o sobě rozhodovat. Komunikace s příbuznými je pro staré lidi zkrátka mnohem důležitější než pro lidí mladé, jenže v mládí si člověk zpravidla neumí představit, jak starší člověk uvažuje,“ říká geriatr Hugo Příbyl.

Podle Českého statistického úřadu nyní žije okolo půl milionu seniorů v jednočlenné domácnosti, to znamená sami. I kdybychom se teď přiklonili k lepší variantě, že většina z nich má někoho blízkého, kdo je navštěvuje nebo s kým vyrazí do společnosti, přesto pravděpodobně každý z nich prožívá hodně dnů tak, že nemá s kým promluvit. Zkrátka, mlčení je průvodním jevem single života ve vyšším věku.

„Bohužel se setkáváme s případy, kdy se lidé rok i déle nedostali z domova, kdy nemají vůbec nikoho, s kým by se mohli kontaktovat,“ říká Aneta Zápotocká se sdružení Život 90, které pomáhá osamělým seniorům. Na jeho krizové lince uvádí až sedmdesát procent seniorů jako příčinu toho, že jsou nešťastní, to, že se cítí osamělí, že nemají s kým mluvit.

Takže jeden aspoň trochu optimistický příběh na závěr. Čtyřiasedmdesátiletá Alena byla typickou představitelkou mlčících seniorů. Po smrti manžela žila sedm let sama. Děti nemá.

„Nikdy jsem nebyla typ, který má hodně přátel. Byla jsem samotářka celý život. Ovšem pak mi došlo, že můj životní styl je cesta do pekla. Byly týdny, kdy jsem nepromluvila. Nebylo s kým. Tak jsem se přihlásila do cvičení pro seniory. Cvičení z duše nenávidím celý život. Ale byla jsem ve fázi, kdy už jen to, že někomu řeknu dobrý večer a postavím se vedle něj v tělocvičně, bude vrchol společenského života. Nakonec jsem tam zjistila, že z úplně stejných pohnutek tam chodí více žen. Už chodíme po cvičení i do restaurace. Dokonce jsem je pozvala k sobě domů. Klábosily jsme čtyři hodiny v kuse. Nevymluvené babky. Teď si dobu mlčení vynahrazujeme. Drbeme, pomlouváme, hodnotíme, smějeme se, těšíme se jedna na druhou,“ říká.

Autor: Vratislava Hoffmanová

převzala: Mgr. Eva Stiborová

Dušičkový listopad

Bydlím v záměčku uprostřed růžové zahrady.

V naší zahradě je krásná boží muka. Když se jdu poklonit,

srdéčko mi štěstím tůká, jak krásná je ta boží muka.

Máme zde i velký dřevěný kříž, který je chloubou nás všech.

Na toto bohatství jsme my, klienti, velice pyšní,
každý kdo bydlí v našem záměčku na konci vesničky.

Anna Konečná, klientka II.F oddělení

Podzimní svátky

28. říjen měl několik významů. Za první republiky byl slaven jako svátek vzniku samostatné ČSR. Později se svátek mění. Moje babička myslela, že to je svátek zesnulých. Jeden chlapec z dětského domova říkal rovněž, že to je svátek mrtvých. Později se jeho situace mění. Byl slaven jako den znárodnění, kdy komunisté ukradli, co se dalo. Později v dalších letech se tento svátek stal dnem rozdělení republiky. Církev má 1. listopadu svátek Všech svatých, kdy vzpomínáme všech zesnulých ve víře. Lidé v těchto dnech chodí na hroby svých blízkých,

kteří již opustili tento svět. Tyto svátky se slaví v západní Evropě již od 11. století, kdy se podle snu jednoho mnicha v pekle zlobí za to, že se modlí za zesnulé. U nás v kalendáři nalézáme ještě Památku zesnulých. „Nevíme, kdo to „Památka“ byl – asi to byl nějaký vážený člověk, že na něho všichni vzpomínají.“ Pro mě ty svátky byly přímo pohromou. Musel jsem chodit na nudné hřbitovy vzpomínat na lidi, které jsem ani neznal. Doma jsme pak vzpomínali na Lenina, Stalina a potom naštěstí i Brežněva a všech ostatních soudruhů. Ruští lidé tyto dny chodí do mauzolea a hledí na mumii Vladimíra Iljiče Lenina. Lenin tam leží jako mumie a ruce má zkřížené.

17. listopadu také vzpomeneme 30. výročí Sametové revoluce. Čeští poutníci to slaví návštěvou Vatikánu. Svatá Anežka způsobila několik zázraků. Nejelo metro a ani tramvaje. „A pak začal velký chaos v naší zemi. A sahá až do dnešní doby.“

Mgr. Josef Bobrovský, farář ČSCH, klient II.D oddělení

Ze zdravotnického úseku

Toto je deset příznaků, které ukážou, zda u vás začíná Alzheimerova choroba. Alzheimerova choroba se nejčastěji vyskytuje u osob starších 55 let a může být vůbec nejhorší chorobou, která může lidi potkat. Toto onemocnění si nevybírání a postihuje muže i ženy. Naštěstí nemoc nenastupuje ze dne na den, objevuje se prvotně v několika

nenápadných projevech. Pokud často zapomínáte, může mít strach, že se jedná o začátek. Ale nebojte se, projevů Alzheimerovy choroby je mnohem více. Ačkoli nemoc není léčitelná, čím dříve ji zjistíte, tím dříve se můžete zařídit a získat co nejlepší péči, kterou potřebujete a maximalizovat tak kvalitu vašeho života.

Neléčitelná nemoc

Podle nejnovějších statistik je Alzheimerova choroba nejčastější formou demence, vážnou poruchou mozku, která ovlivňuje každodenní život. Nejčastěji se projevuje právě ztrátou paměti a kognitivními změnami. Ale ne všechny ztráty paměti jsou způsobeny Alzheimerovou chorobou. Asi jen jedna osoba ve věku nad 65 let a více než polovina osob nad 85 let Alzheimerovou chorobou skutečně trpí. Na celém světě je v současné době postižených na 26 milionů lidí po celém světě.

Nemoc přichází pomalu ale jistě

Příznaky se projevují velmi pomalu a postupně se zhoršují, od mírného zapomínání až k rozšířenému poškození mozku. Chemické a strukturální změny v mozku pomalu ničí schopnost tvořit, pamatovat, učit se, uvažovat a dochází také k zapomenutí vztahů k ostatním. Jak kritické buňky umírají, dochází k drastickým ztrátám osobnosti a selhávají systémy těla.

Nejčastější rizikové faktory

Mezi ty nejdůležitější rizikové faktory Alzheimerovy choroby patří samozřejmě věk, rodinná historie a genetika. Existují však i další rizikové faktory – a ty můžete ovlivnit. Sem patří udržování zdravého srdce a zamezení vysokého krevního tlaku, srdečních chorob, mrtvice, cukrovky a vysokého cholesterolu. Sledujte svou váhu, vyhýbejte se tabáku a nadměrnému alkoholu, zůstaňte ve společenském spojení a cvičte své tělo i mysl.

Nejčastější příznaky

Příznaky Alzheimerovy choroby jsou obvykle mírné, ale časem se zhoršují a začnou zasahovat do každodenního života. U každé osoby je nástup onemocnění jiný. Úplně nejčastějším příznakem jsou občasné výpadky paměti. Lidé s tímto onemocněním mají problémy vybavit si nedávné události a také získávat nové informace. Alzheimerova choroba totiž poskytuje část mozku zvanou hippocampus, která má ústřední roli v každodenní paměti. Dlouhodobá paměť obvykle v raných fázích nemoci postižena není.

Ten Němec, co schovává předměty...

S postupem času se však stav zhoršuje. Osoba ztrácí věci, se kterými pracuje, pokládá je na místo, kde nepatří. V rozhovoru často hledá slova a zapomíná i na jména. Zapomíná na nedávné rozhovory, ztrácí

se na cestě, kterou prošel už tisíckrát. Zapomíná na důležité schůzky i výročí atd.

Tyto symptomy neignorujte

Pokud máte Alzheimerovu chorobu a jste na úplném počátku onemocnění, pak se u vás zřejmě projeví kombinace těchto varovných signálů:

- Nedostatek energie a únava.
- Ztráta paměti.
- Náhle změny nálad.
- Jste pořád naštvaní a frustrovaní.
- Na nové situace reagujete pomalu.
- Novým věcem se učíte velice těžce.
- Ztratili jste schopnost porozumět některým věcem.
- Rádi trávíte čas sami se sebou.
- Máte potíže s komunikací s ostatními.
- Výkon každodenních činností je čím dál pomalejší.

Z internetu převzala:

Mgr. Eva Stiborová

Významné osobnosti

Pokračování – osoby pobývající na brněnském hradě Špilberk.

Dostáváme se do období, kdy Špilberk sloužil jako vězení. Jak jsem již zmínila byli zde vězněni: Franc Trent, Jean Baptiste Drouet, Ferenc Kazinczy, Silvio Pellico, o kterých se mnoho informací

nepodařilo zjistit, ale také nejznámější legendární český loupežník **Václav Babinský**.

Narodil se 20.srpna 1796 v Pokraticích. O jeho životě se mnoho neví. Se svou malou loupežnickou bandou přepadal pocestné. Poprvé byl zatčen v roce 1832 a byl obviněn z dvanácti zločinů. Podařilo se mu však prokázat jen šest z nich. V roce 1840 byl za ně odsouzen k 20 letům těžkého žaláře. Z Prahy byl převezen v roce 1841 do tehdy nejznámějšího vězení na Špilberku. Zde se choval velmi pokorně, neustále se modlil. Za své chování si získal důvěru u vedení věznice a byl povýšen na ošetřovatele vězňů. V roce 1855 bylo vězení na Špilberku zrušeno a Václava Babinského převezli na zbytek trestu do Kartouz (dnešní Valdice). Po šesti letech byl propuštěn na svobodu. Ujaly se ho řádové sestry boromejky. Až do své smrti pracoval v klášteře sv. Karla Boromejského jako zahradník. Zemřel v 82 letech 1.srpna 1879. Jeho hrob je na hřbitově v Řepích.

Věra Mrkvicová, vedoucí zdravotnického úseku

Luštíme sudoku!

3		6	5		8	4		
5	2							
	8	7					3	1
		3		1			8	
9			8	6	3			5
	5			9		6		
1	3					2	5	
							7	4
		5	2		6	3		

Zdroje: <https://www.i60.cz/clanek/detail/23994/kdyz-osameli-seniori->

https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Babinsk%C3%BD

<https://www.google.cz/search?source=hp&ei=ns7bXf33AaOIk74Plo>

<https://www.google.cz/search?q=obr%C3%A1zek+sudoku&tbm=isch&source>

Chcete mít svůj Zámecký zpravodaj? Pokud ano, je možné si ho zakoupit za 30,- Kč. Zeptejte se Vašich sestřiček.

váš Zpravodaj

Uzávěrka příštího čísla Zámeckého zpravodaje je 30.11.2019. Své příspěvky zasílejte v elektronické podobě na email stiborova@domovsokolnice.cz

Redakční rada: MVDr. Petr Nováček, Mgr. Eva Stiborová, Věra Mrkvicová, Helena Procházková.